



ALBINA



405/962



ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop.-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
" " " " 6 luni " 3 | Un număr 15 bani

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ară

Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase sau rezumate.

SUMARUL:

Societatea „Steaua”: Cuvântarea d-lui I. Kalinderu.
Em. Grigorovitz, Pe malul Prutului. (Urmare). (Cu 10 ilustrațiuni).
P. Gh., Cuvânt despre traiul între soți. (Sfârșit).
M. Gorki (trad. G. Carp), Moș Arhip și Lenca. (Urmare).
V. S. Moga, Lucrările agricole în Aprilie.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Leac pentru tuse.

CRONICA:

Înștiințare.—Corpurile legiuitoare.—Scrisoare către Redacție.—
Informațiuni.—Bibliografie.—Licitățuni.

ILUSTRAȚIUNI:

Vederi din București: *Bulevardul Academiei*.—*Strada Academiei*.

PAGINA GLUMEAȚĂ:

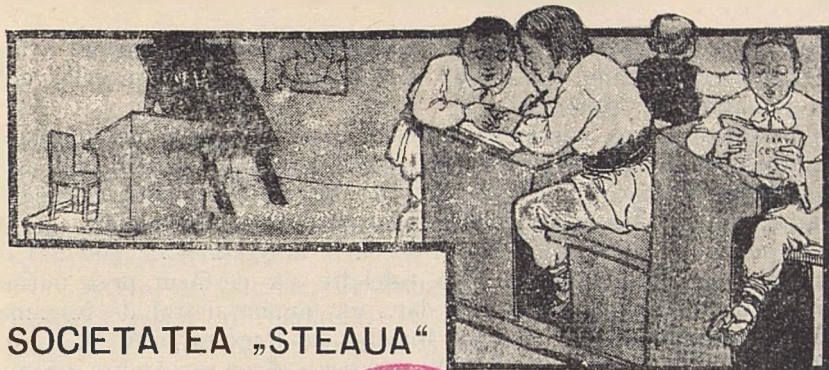
Păcală și anotimpurile. (Cu 2 ilustrațiuni).

PAGINA COPIILOR:

Moneta călătoare. (Cu ilustrație).—Ghicitoare: Unde e câinele?
(Ilustrație).

SUPLEMENT:

Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor, anul III,
No. 25 dela 3 Aprilie 1911.



SOCIETATEA „STEAUA“

Cuvântarea d-lui I. Kalinderu la adunarea generală a societății culturale „Steaua“
în ziua de 20 Martie.

Domnilor Membri,

Suntem puțini.

Adunarea generală de azi e însă bine constituită, deoarece alineatul 3, articolul 15 din statute prevede că la a doua convocare se poate ține cu orcâți membri vor fi de față.

Am dar plăcerea a vă comunica întâiu următoarea ordine de zi:

1. Darea de seamă despre mersul societății.
2. Raportul censorilor despre verificarea gestiunii bănești pe 1910.

3. Descărcarea comitetului.

4. Alegerea a trei membri în comitet, în locul celor cari vor își la sorți, conform art. 7 din statute.

5. Alegerea a trei cenzeni pe 1911, potrivit articolului 13 din statute.

Atât membrii cari vor eși la sorți, cât și cenzenii pot fi realeși.

Sunt asemenea fericit că mă gădesc în plăcuta situație de a vă putea da vești bune despre Societatea noastră, care, cum prea bine știți, în ultimii doi trei ani n'a prea mers după dorințele Comitetului și așteptările publicului.

Înlăturând, la începutul anului trecut, cauzele cari stânjineau bunul mers de odinioară al Societății, când răspândeam zeci și sute de mii de cărțicele în țară, putem face acum dovadă că „Steaua“ a contribuit anul acesta în chipul cel mai mulțumitor la îndeplinirea scopului ce urmărește: răspândirea în masele populare a scrierilor morale, patriotice și de folos practic. Spre a vă învedera aceasta vă voiu prezenta câteva cifre, ca să vedeți în ce măsură s'au răspândit în timpul din urmă publicațiunile bibliotecii noastre.

La desfacerea de fostul editor, d-l I. St. Rasidescu, am primit dela d-sa 15.000 cărțicele, din cari 10.000 s'au vândut, prin noul editor, d-l Sfetea, iar din cele 43.000 cărțicele tipărite în cursul anului, ca numere noi ale bibliotecii noastre, s'au desfăcut 38.000. Așa

dar, în total, Societatea a răspândit 48.000 cărțile, nemai având acum în depozit de cât 10.000 și anume: jumătate din cele vechi și jumătate din cele noi.

Cu vânzarea portretelor a mers ceva mai greu, neputându-se colportă cu aceeași înlesnire ca broșurile. Astfel, din 31.000, câte am primit dela fostul editor, s'au desfăcut numai 7.000, portretele lui Ștefan cel Mare, ce au fost retrocedate Cassei Școalelor, care le comandase, în 1904, cu prilejul serbării aniversării de 400 ani de la moartea marelui Domn. Din celelalte s'a desfăcut prea puține, abia vr'o 250. Mai avem, așa dar, un număr destul de însemnat de portrete ale M. M. L. L. Regelui și Reginei și A. A. L. L. Principelui și Principesei, 24.000, pentru a căror răspândire propun să se trimită, pe lângă cărțile, membrilor societății noastre, în costul cotizației anuale, ele fiind, prin execuția lor artistică, o frumoasă podoabă pentru orice casă românească.

În privința expediției vom interveni la Onor. Direcțiune a Poștelor, ca să nu avem spese prea mari — portretele înșiși fiind destul de ieftine — și nici să nu se strice prin transport. Prin urmare aceasta depinde de hotărârea ce va lua Direcția Poștelor.

În acest chip cred că vom putea răspândi în țară și aceste portrete, spre a putea edita altele, între cari, în primul loc, portretul lui Mihail Viteazul reconstituit de d-l profesor pictor Costin Petrescu, pe seama Societății noastre.

În ceea ce privește biblioteca, am tipărit anul acesta maximum de broșuri ce ne-am luat angajamentul a publică și minimum pe care editorul s'a obligat prin contract a edita, și anume șase numere noi:

1) Antim Ivireanu, de d-l profesor N. Dobrescu; 2) Cânteece ostășești și vitejești, de d-nii Rădulescu-Codin, St. Tuțescu și I. T. Kirileanu; 3) Amintiri și Schițe de Em. Gârleanu; 4) Povestirile lui Moș Iftimie Hârobor, de N. Rădulescu-Niger; 5) Din legendele neamului Hohenzollern, de St. O. Iosif și 6) Flori și Povești de I. Dragoslav.

Aceste cărțile, cum am spus, s'au tipărit în 43.000 exemplare, din cari s'au desfăcut 38.000 prin Cassa Școalelor, prin membrii cotizatori ai societății și prin corespondenții librari și colportorii anume angajați ai d-lui C. Sfetae, care în memoriul ce ne-a prezentat, ne arată că are speranța ca în anii viitori să poată desface un număr cu mult mai mare de broșur din biblioteca noastră.

Iată anume ce zice d-sa:

„Fiind primul an al întreprinderii mele cu editura „Stelei“, n'am știut nici câți membrii numără Societatea, ca să pot tipări rezerva necesară de exemplare, ce trimiteți gratuit, și nici cantitatea de cărțile de care are nevoie pentru trebuințele sale, astfel că deși am tipărit aproape cu 50% mai multe exemplare de cât eram obligat, totuși nu mai am în depozit decât numai No. 25, tipărit acum în urmă și câteva exemplare răzlețe din numerele celelalte. Pe viitor dar voi trage concluzii din această experiență și voi tipări un număr corespunzător de exemplare, spre a îndeplini toate cerințele“.

Aceste avându-le în vedere, și în urma hotărârii ce am luat de a formulă înșine subiectele broșurilor viitoare, adresându-ne pentru redactarea lor la scriitori bine cunoscuți, pe baza însărcinării ce mi-ați dat de a mă ocupa personal de această cestiune, am alcătuit, cu ajutorul Secretarului nostru, o listă de subiecte pentru viitoarele numere ale bibliotecii noastre, pe care le-am și încredințat, în parte, spre redactare, unor așumiți scriitori. Subiectele ce am formulat sunt:

1) Novele istorice; 2) Principii de economie națională; 3) Dăscălii marii ai Neamului: Lazăr Asaki, și Eliade; 4) Schițe geografice istorice, etnografice și cultura asupra Românilor din Regat și de peste hotare (Bucovina, Basarabia, Transilvania și Macedonia); 5) Arta în România; 6) Pământul și podoabele lui; 7) Războiul pentru neatarnare; 8) Iașii de odinioară; 9) Istoria Românilor din Ardeal; 10) Fieea țaranului român; 11) Povești pentru copii; 12) Povești pentru tinerime; 13) Industria casnică la Români; 14) Obiceiuri de Crăciun și Anul nou; 15) Bucureștii de odinoară; 16) Cântăreții neamului: Poeții; 17) Cerul și stelele; 18) Rodele Pământului; 19) Monumentele naționale și 20) Istoria literaturii române moderne (sec. XIX).

Cele șase cărțițele dintăiu sau încredințat d-lor D. Anghel, N. Popovici-Lupa, I. Seurtu, I. Gramadă (Bucovina), I. Slavici, (Transilvania), Al. Tzigara-Samureaș și Al. Dimitrescu Aldem. Iar pentru rest, ne vom adresa d-lor G. Coșbuc, Petre Rășcanu, I. Lupaș, G. Murgoci, S. Cujbă, Per. Papahagi, D. Drăghicescu, Fl. Cristescu, Dr. Crasescu, Tudor Pamfilie, Artur Gorovei, V. Drăghiceanu, St. O. Iosif, C. Sandu-Aldea, Al. Lăpădatu, N. I. Apostolescu.

Cum vedeți, domniilor: Societatea noastră în scurt timp, va avea la dispoziție, pentru biblioteca sa, o sumă de lucrări datorite unor scriitori apreciați și ne vom mai îngriji ca totdeauna ea să aibă rezervă de serieri. cât mai de folos pentru răspândirea culturii în masele populare.

Astfel vom putea tipări în fiecare an, până la 12 broșuri, între cari va trebui să socotim și câteva retipărite din cele vechi complet desfăcute, dar meren cerute.

Acți trebuie să atrag luarea aminte asupra a două cestiuni:

Înăiu ea biblioteca noastră are nevoie, nu numai de serieri din domeniul literar, istoric și moral, ci și de serieri cu caracter științific, pentru răspândirea cunoștințelor atât de folositoare din domeniul științelor pozitive, naturale și fizice. În acest scop ne-am gândit a cere concursul d-lui profesor G. Țițeica, care lucrează cu mult zel în această direcție, prin folositoarea și apreciața sa revistă „Natura“. De aceia l-am rugat să binevoască a ne da prețiosul d-sale concurs, formulându-ne subiecte și indicându-ne scriitori.

A doua cestiune este, cred, necesitatea răspândirii în cea mai largă măsură, a unui catehism popular, pentru cunoașterea și înțelegerea dogmelor credinții noastre ortodoxe, carte foarte necesară și folositoare, dar pentru a carei răspândire s'a făcut prea puțin.

Să publicăm dar și un asemenea Catehism, iar cu redactarea lui am putea ruga pe profesorul de specialitate dela Facultatea noastră teologică, pe d. Mihălcescu.

Aceasta, Domnilor Membri, ar fi programul nostru pentru viitor, pentru anul curent chiar, și pe care cu concursul plin de râvnă pentru interesele Societății noastre, al noului editor d. C. Sfetea, sperăm să-l îndeplinim în întregime: să tipărim cel puțin 12 broșuri, 8 noi și 4 din cele vechi, precum și unul sau două portrete istorice, răspândind aceste broșuri și portrete într'un număr cât mai mare de exemplare.

Incheind această parte a expunerii mele, țin să exprim aici mulțumirile noastre d-lui Sfetea pentru interesul ce a arătat față de Societate și pentru felul distins cum înțelege raporturile noastre.

Recomand tot deodată aprobării d-voastre două propuneri ce d-sa ne prezintă pentru bunul mers pe viitor al societății și anume: luarea în serviciu, în contul nostru, a doi colportori pe lângă cei trei, ce-i are actualmente și intervenirea pentru desfacerea cărților celorlor prin direcțiunile școlare primare și secundare din țară.

Despre situația financiară pe anul trecut 1910, domnii Censori ne vor face o dare de seamă amănunțită.

În rezumat, rezultatele sunt din cele mai îmbucurătoare, căci din 23.938 lei, 66 bani, cât au fost în casă, s'au împlinit toate cheltuielile, între cari și datoria de 6817 lei, 85, bani către fostul editor, d. Rasidescu, și s'au cumpărat scrisuri urbane 5% în valoare de lei 12.300, rămânând încă în casă 1.020 lei, 88 bani.

Averea societății, la 31 Decembrie 1910, eră dar de:

103.300 lei valoare nominală, diferite efecte depuse la Banca Națională pe numele meu și

1.020.88 Lei numerar, sau;

Lei 104.320.88 la un loc.

Inchei dar, Domnilor, dorind ca totdeauna, ca societatea noastră să progreseze. Cu deosebire fac urări ca înviorarea din anul trecut să fie și pentru membri și pentru cititori un îndemn la muncă și mai stăruitoare pentru ajungerea scopului societății.

INȘTIINȚARE

În vederea Sf. Sărbători, din pricina că în săptămâna următoare, tipografia va fi închisă mai multe zile, vom scoate — ca și în anii trecuți — un număr dublu: *No. 28 care trebuie să iasă la 10 Aprilie și No. 29 care trebuie să iasă la 17 Aprilie*, vor ieși împreună la 8-9 Aprilie și se vor expedia, înainte de Paște.

Cu acest No. vom da și al doilea tablou colorat: *Iisus în templu*, de pictorul Costin Petrescu.

No. următor, 30 va ieși la 24 Aprilie.

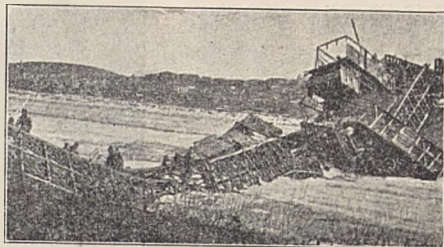
Administrația.

PE MALUL PRUTULUI¹⁾

SCHIȚĂ DIN BUCOVINA

Cum tot atunci înăsa fi venise Cernăuțului și un fel de mângăiere că a început să umble, după vorba de atunci a oamenilor noștri, carul de foc, căpătând și orașul Bucovinei o stație de drum de fer. Și odată cu toamna au început trenurile să aducă pe cei dintâi soldați ce se întorceau, scăpați ca vai de ei, din țara Boemiei, dela războiul ucigaș, care mâncase aproape trei șferturi din oamenii regimentului bucovinean. Ca sfârșit însă și, oarecum capac la toate aceste, a urmat apoi o iarnă grea, cum nu o pomenise nici oamenii cei mai bătrâni. Poate că eră și bună pentru stârpirea molimei și pentru îndreptarea câmpului. Decât au și fost niște geruri, de cădeau păsările moarte din zbor și au degerat toți pomii, mai ales nucii mari, cari erau vestiți la Cernăuți. În zilele dintre 4 și 7 Februarie 1867, — știu prea bine, — s'au fost închis din pricina frigului cumplit toate școlile. Eră termometrul ajuns, după socoteala lui Réaumur, la 31 grade frig, lucru ce nu se mai văzuse într'adevăr. Pe la sate însă s'au fost arătat cărduri întregi de lupi, coborâți de prin munți și codri, sfășiând nu numai vite, dar dându-se chiar la oameni și încă ziua mare.

Odată cu deschiderea drumului de fer, care a fost făcut parcă într'un ceas rău, căci scurtă vreme după isprăvitul lucrărilor, s'a năruit marele pod de fer de peste Prut, orașul Cernăuțului a căpătat cu totul altă față. Căci odată cu năvala străinilor o parte însemnată din populația băștinașă a început a se împetrișă. Și la Cernăuți lucrul acesta s'a sevârșit și mai repede, fiindcă locuitorii, găsindu-se apropiați de tot de hotarele Rusiei și Galiției, erau amestecați de mai de mult, cu tot felul de neamuri străine. Leșii și cu nelipsiții lor tovereși, Evreii, se oploșiseră din vremuri



Năruirea podului de drum de fer

prin tot orașul. Mai cu samă neamul cel ales își găsisse loc minunat de săliște în târgulețul de peste Prut, Sadagura. Aicia înflințase doar, încă înainte de luarea Bucovinei, generalul muscălesc Gartenberg o tarapana de bani și poate de

¹⁾ Vezi No. 26.

aceea va fi tras negustorimea înr'acolo, cum trage și musca la miere. Aicia își iaveau Evreii pe rabinul vestit, cel făcător de minuni, la care tîbără jidovimea din întreaga Basarabie din Polonia și chiar din Moldova,.... ca la un sfânt.

Ce mai rămânea lipcă pe acolo din acești mosafiri nepoftiți sau nu prea găseă loc, venea țintă la Cernăuți și mi



Un sfânt al neamului ales

se așeză pe coasta dealului dinspre Prut, pe lângă habuzul stropitor, adică în jurul uliței jidovești, pesemne, că să poată privi mai cu tihnă spre cetatea noului Ierusalim cel dincolo de apă. Apoi bâlciurile cele mari ce se făceau în vremuri la Cernăuți, cum eră de pildă iarmarocul Sâmpetrului, care ținea săptămâni dearândul, aduceau negustori până din cele mai depărtate țări. Și se strângeă cu astfel de prilejuri norod mult pe la noi, de se pripășeau tot soiul de străini prin oraș și prin împrejurime.

Cernăuțenii, mai ales cei din mahalalele orașului, erau de viță veche românească și țineau la curățenia neamului.

Numai cât spre îniazănoapte, dinspre partea de sus a Prutului, cum se cam învecină orașul cu satele rusnece Mamaiești, Lencăuți, Rohozna și Jucica, molipsirea mărginașilor prin ve-

netici pocuțieni se înțelegeă de sine. Peste Prut însă, la dreapta târgulețului evreesc Sadagura, un șir întreg de sate eră verde românească, de îți râdeă inima de bucurie. Astăzi partea cea, cu satele Boian, Mahala, Ostrița, Buda alcătuește colțul românesc cel mai de seamă poate din toată Bucovina, fiindcă locuitorii acestor sate, în-



Uliță evrească

cătușăți fiind de Rusneci, apoi fiind încă și ispitiți de tot felul de momeli dușmănești îndreptate înproțiva neamului românesc. își păzesc totuși neclintit limba și legea. Și nu numai că nu se lasă împetrițați, dar chiar se lățesc deabinele,

ceea ce dovedește încă odată, că neamul nostru nu dă înapoi și că pretutindenea, unde au fost Români, poporul românesc va și rămâne, în ciuda veneticii ce ne cântă mereu peirea.

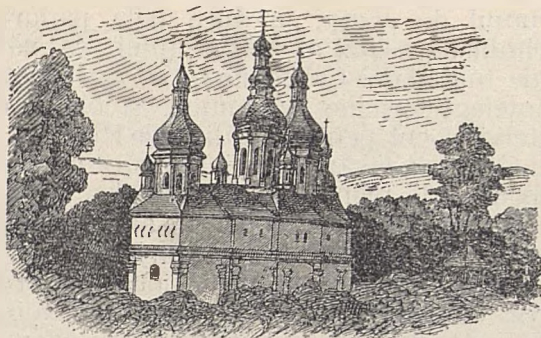
Dela acest colț blagoslovit, rămas ferit de urgia străinilor, se întinde obârșia locuitorilor de viță românească dincoace de apă, drept spre Cernăuți. Dăm chiar la marginea de amiazăzi a Prutului de satul românesc Horecea, ce numără, așa despărțat cum pare, între mahalalele orașului.

Are să țipe în treg neamul Rusnicilor, când va afla că socotesc Horecea ca loc românesc, căci din toloaca (izlazul) mare a satului, s'a despărțit o bucată și s'a dat robilor rusneci ai fostei mănăstiri Horecea, de unde s'a zămislit în urmă săliștea oamenilor Horecei (Ludi-Horecea), care numai românească nu este. Dușmanii neamului nostru se laudă însă, lucru mare, cu mâna asta de venetici prăpădiți de sărăcie și tăinuesc, pe unde pot acest lucrul, deși știut este că mahalaua românească Horecea n'are a face cu săliștea foștilor robi pociuțeni. Cei ce se duc în primblare până la frumoasa pădurice Horecea, unde în și fac Cernăuțenii vara petrecerile lor, știu și mai bine cum stau lucrurile. Că dau de frumoasa mănăstire de odinioară, ascunsă la umbra răcoroasă a pădurii de fagi vechi, ce se oglindește în apa argintie a Prutului și aud pe limbă curat românească istoria acestui sfânt lăcaș.

Știm adică, cumcă vlădica rădăuțean de pe vremuri, Antoniu, care în urmă a fost și Mitropolit al Moldovei, ar fi



În vestmânt de sărbătoare



Mănăstirea Horecei

aflat, — se zice — în pădurea Horecei de un sihastru, care prin rugăciune și cu cuvântul său, ajunsese să pocăiască până și de hoții feroși ce se ascundeau pe acolo și a căror peșteră

se poate vedeă și astăzi. Acest pustnic a durat, însemnat de vladica, cam pe la anul 1730 un schit cu biserică și chilii. Pe la anul 1766 starițul aceluși schit, Artimon, l-a reclădit sfântul lăcaș în piatră, ajutat fiind de mitropolitul de atunci Gavril și de marele logofăt al Moldovei Cilibiu. Iar Kalimah Vodă, a dăruit mănăstirea Horecei cu venitul ce se lua dela vadul de jos al Prutului. Aveă apoi mănăstirea asta drept danie domnească încă moșiile și Mogoșești și Nahoreni, aflătoare în Moldova. Mai zică și acum pizmași de Rusneci, dacă neam de neamul lor au avut vr'odată drepturi prin aceste locuri neaose românești!

În dreptul satului vechiu al Horecei, malul Prutului e prins de mori plutitoare, făimoase prin felul cum sunt făcute, adică după calapodul morilor căzăcești din vremuri. Pentru noi băieții nu eră plăcere mai mare, ca primblările de vară până la mănăstirea din pădurice și apoi câte o scaldătoare zdravănă pe la mori.

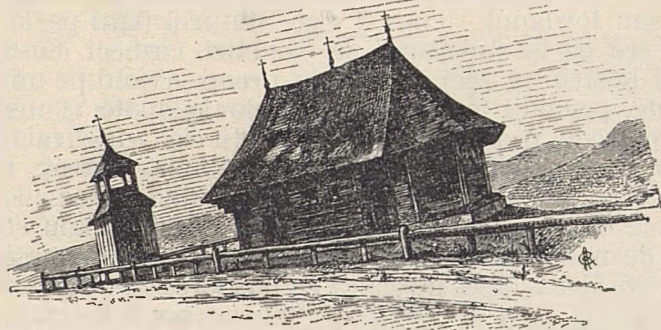


Morile Căzăcești

În drumul de câmp, ce duce dela păduricea Horecei spre ținterimul de astăzi al Cernăuțului, se văd casele împrăștiate ale mahalalei Caliceanca. Ce va fi fost în vremuri pe acolo, înțelege oricine din nume, și oricât de mult s'ar au și fi potrivit locul pentru o săliște de Rusneci, nici cerșetorimea (calicii) nu s'a lăsat cotropită de străini. Acestia tăbărât totuși ca locusta de prin prejur, mai ales în vremea, când cu facerea drumului de fer. Căci ne-am pomenit în scurtă vreme cu un potop întreg de lucrători galițieni, rămași apoi lipcă pe la noi. Dar urgia asta nouă de străini, cu cari s'a proslăvit Cernăuțul, și-a ales în urmă altă mahala ca loc de sălășluire, unde le veneă mai la îndemână de a se lăși după plac și obicei. Și e bine așezată această mahala, adică chiar la drumul mare, ce duce dela Cernăuți spre târgul Storojinețului, și o chiamă Mănăstiriștea.

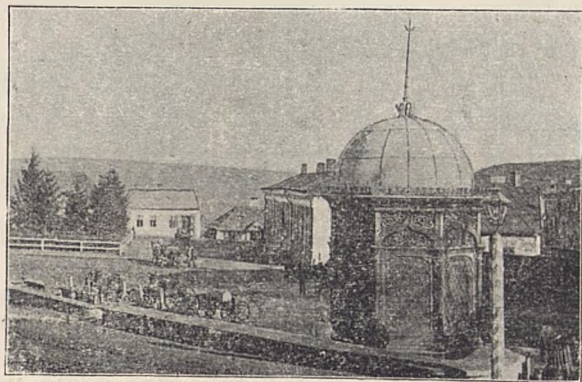
Aicia s'a podidit pleava de neamuri pocuțiene pe jumătate rusești, pe jumătate leșești, ce nu țin de legea noastră,

și nici de cea papistașă, ci se numără la așa zișii Uniți, înăcar că nu seamănă de loc cu Uniții români din Transilvania. Celor dela stăpânire, — tot domni de lege papistașă, — nu le a dat adică mâna, ca îndată, la luarea Bucovinei, să



Biserica din Calicianca

înceapă a aduce pe locuitorii băștinași deadreptul dela pravoslavnicie la catolicism. Ce s'au gândit deci: «Haide, să-i facem întâiu uniți, adică pe jumătate așa cum au fost și pe jumătate așa cum am vrea să fie, că-i dăm noi apoi la brazdă!» Și au început a se face prin Bucovina, fără un pic de pricină, prin toate localitățile mai de samă biserici cu parohii așa-zise greco-catolice. La Cernăuți șireata oblăduire nu numai că le-a clădit Uniților o biserică în mijlocul orașului, dar le-a îngăduit să-și înalțe, chiar în piața mare, dinaintea magistratului, o cruce de peatră cu chipul cioplit al mântuitorului, vezi doamne, doar se vor deprinde shismaticii de Valahi cu aceste lucruri. Și în ziua Bobotezei, care este cea



Fântâna Turcească

mai mare sărbătoare la noi, de iese toată lumea la sfințirea aghiazmei, Rusnecii îngăduiți de către cei dela guvern, serbau

aceeași sfeștanie în mijlocul Cernăuțului, în vreme ce oamenii noștri, stăpâni la ei acasă, trebuiau să iasă cu procesiunea afară din oraș și să-și facă Boboteaza tocmai la Fântâna Turcească. Pricepeți bine ce însemnă asta.

Fără decât un lucru. Una eră Boboteaza ortodocșilor noștri sau Iordanul -- cum îi zice Sfințirei Apei pe la noi, -- și alta eră ea la strănsura de venetici rusneci. Că-mi ieșia soborul nostru cu zeci și zeci de preoți, având pe mitropolit în frunte, pornind în sunetul multelor clopote și însoțiți de întreaga oaste pravoslavnică, dela biserica catedrală în jos, și coborau cu toții pe ulița mare, cu alaiu măreț, la care nu lipsia niciodată guvernatorul cu slujbașii mai de samă, ori de ce lege ar fi fost. Și în fața acestui alaiu strălucit, urmat de norod nenumărat, mâna de Uniți din piață, făcea repede ce făcea, de se strecură ca puzdere înaintea vântului, golind fără zăbavă piața, împreună cu popa lor ras, numai să nu deie ochii cu ai noștri. În schimb gloata credincioșilor din oraș creștea mereu, sporindu-se în piață prin procesiunile bisericilor Sf. Paraschiva, Sf. Treime și Sf. Neculai, precum și cu parohienii mahalalelor românești Clocucica, Roșa, Horecea și Calicianca, ce așteptau aicia cu preoții lor soborul. cu Prea Sfințitul.

Iar devale, la foișorul anume pregătit pentru Sfințirea



Iordanul la Cernăuți

Apei, între vechea Fântână Turcească și între bisericuța cu hramul Bunei Vestiri, remasă o sută de ani dearândul în mâinile preoțești ale Seșaneștilor, începea apoi sfânta slujbă. Eră în adevăr serbare impunătoare, care odată pe an, însă în chip adânc de simțitor, arată neamurilor străine din oraș cine sunt adevărații stăpânii ai locului.

Mie unuia, cam totdeauna, Sfințirea Apei a Uniților, colo în piața mare, oricât de sărăcăcioasă eră, îmi părea ca o

umilire, adusă neamului românesc băştinaş. Şi nu numai odată au cercat cei de sus — puşi la cale, se vede, de păpistăşimea atotputernică a Austriei, — să lovească în legea noastră strămoşască şi să o micşoreze în faţa lumii, folosindu-se de tot felul de mijloace nevrednice. Aşa, să mai dau

o pildă: se întâmplă la serbări mari de tot, când veneau la chiritisire oameni rânduşi dela ţară, să fie aşezat alături de mitropolitul nostru şi nespălatul stariţ lipovenesc din Fântâna Albă, care are şi el, nu mai ştiu dela ce sobor rusesc, dreptul de a purta mitră. Prin asta se da adică de înţeles la toată obştea cum că soioşii de călugări ai sectei ruseşti pripăşite în Bucovina, cu caraghiosul lor de preasfinţit, sunt de aceeaşi lege deochiată, adică schismatici, ca şi noi. Să nu râdeţi însă, dacă adaog la aceasta, că preasfinţit falnicul din Fântâna Albă, vindea acum zece ani încă, mere şi must

în târgul Storojineţului. Şi-a închis duhgeniţa sa, aşă, într'o bună dimineaţă, pentru ca să intre la călugărie, colo în satul Bela Kernitza, cum se numeşte Meca lipovenească din Bucovina. În ţara românească unde trăiesc de douăzeci de ori atâţia Lipoveni, nu s'ar fi îngăduit astfel de bătae de joc. În Bucovina însă lucrul acesta a fost pe placul stăpânirii; pricepeţi bine pentru ce!

(Va urmă).

Em. Grigorovitza.



Piaţa mare din Cernăuţi

EM. GRIGOROVITZA, Scrieri populare

Se află de vânzare la toate librăriile din ţară.

Dep. gen. *Librăria Naţională, Bucureşti Calea Vict. 47).*

1. — Chipuri şi Graiuri din Bucovina (vol. ilustr.).
2. — Dela Hotare (istorii moldoveneşti).
3. — Schitul Cerebucului (roman istoric).
4. — Poveşti Răzleţe (Edit. Bibliot. p. Toţi).
5. — Oameni Vechi (trad. Edit. Bibliot. p. Toţi).
6. — Peatra Muierii (roman istoric).
7. — Cum a fost odată (selişte ilustrate).
8. — Amintiri (volum în pregătire).

VEDERI DIN BUCUREȘTI



Bulevardul Academiei



Strada Academiei



CUVÂNT DESPRE TRAIUL INTRE SOȚI ¹⁾

Asemenea și femeia va dovedi că ține la soțul său, când îi va păstra credință până la mormânt, după cum s'a legat în fața lui Dumnezeu, și a oamenilor, când și-a pus cununa pe cap.

Un adevărat sot niciodată nu va fi bătut de gându necredinței.

Bărbatul își va iubi soția atunci când se va purta ome-nește cu dânsa; când îi va da toată încrederea, când va privi-o ca pe cel mai scump și mai iubit tovarăși al vieții sale; când nu va avea pentru ea decât vorbe alese și frumoase, iar nu sudălmi și bătăi; când pentru micile nebăgări de seamă sau greșeli ce le-ar face în conducerea gospodăriei, se va sluji ca s'o îndrepte cu blândețe și răbdare.

Cu chipul acesta soția sa, mai degrabă va găsi calca cea dreaptă, pentrucă să știe de când lumea, că: «vorba dulce mult aduce» și «ceea ce nu poți căpăta cu ascuțitul săbici, vei câștiga cu vorbă bună și blândă».

Purtându-se astfel, va avea de bună seamă o soție cinstită și o gospodină vrednică. «Și cel ce a aflat femeie bună, zice înțeleptul Solomon, aflat-a daruri și a luat dela Dumnezeu desfătare».

Bărbații trebuie să știe că o gospodărie fără o femeie harnică și cinstită, e ca mazerea lângă drum, vorba cântecului:

«Casa fără de femeie,
«Ca lacăt fără cheie:
«Câți ar trece, toți să ieie!»

¹⁾ Vezi No. 26.

Oricât de harnic și de strângător ar fi un bărbat, nu se va alege nimic de munca și de casa sa, dacă nu este femeea, care să păstreze și să puie în rânduială cele ale gospodăriei.

Dar și pentru femei nu putem să avem decât tot aceleași cuvinte, pe care le-am avut și pentru bărbat

Ea trebuie să fie pentru soțul ei, tovarășul nedespărțit atât la bine, cât și la rău.

Să se poarte blând și îngăduitor cu el, căutând să-l mângâie și să-l îmbărbăteze, iar nu să-l ocărăască și să-l sfădiască pentru toată nimica și când vine acasă să-l întâmpine dela ușă cu vorbe grele. În sfârșit să nu-l facă să-i pară rău că s'a însurat.

«Săraca femeea mea!

«Eu zic una, zece ea!

«Însurat îmi trebuia?!»

Dacă e greu pentru un bărbat care n'are femei, apoi de o sută de ori e mai greu pentru o femeie fără tovarăș. O femeie singură în lumea aceasta e ca un miel între lupi, ca o floare între spini, ca un copil orfan, care n'are dela nimeni nici un sprijin și nici o milă.

«Toată lumea-i dintr'un neam,

«Numai eu pe nimeni n'am!

«Toată lumea-i cu soție

«Numai eu ca cucu'n vie!»

Bărbatul ține la nevasta sa, când îi aduce în casă tot ce-i trebuie pentru hrană și îmbrăcăminte, și n'o lasă să sufere de foame și alte lipsuri, în timp ce el își pierde agonisita, sănătatea și liniștea casei prin cele crâșme:

M'a căutat moarlea pe-acasă,

Eu la crâșmă după masă

Cu oca plină și rasă!

Mă rog moarlea mă mai lasă,

C'am o casă de copii

Ș'o mie de datorii!

Deasemenea și femeea trebuie să fie harnică și iute la treburi, iar nu ca cea din poveste, care într'o lună, spală o lână; într'o vară țesea o teară și într'un an cosea un suman!

Apoi să fie econoamă și să nu irosească munca bărbatului, cum fac multe:

Săracul bărbatul meu,

El muncește și eu beu!

Și după cum e dator bărbatul să nu-și lase casa în lipsă, tot asemenea și femeea e datoare să se îngrijească de curățenia casei, a bărbatului și a copiilor; să nu-i lase să umble cu săptămânile cu hainile rupte și ponosite. Deasemenea să știe a pregăti bucatele și a țineă buna rânduială în casă. Altfel îi poate ieși nume rău în lume și gurile rele îi pot și cântă:

Doamne mândru-i pe la noi!
De trei zile scot gunoi,
Și prin casă-i zăhăit:
Tot o lingură ș'un blid!

Apoi o adevărată soție nu va cere niciodată bărbatului ei lucruri de acelea ce n'ar putea să-i aducă: de pildă haine și mâncări scumpe.

Fericirea unei case nu stă în mâncări și băuturi alese, ci în dragoste și bună înțelegere. Căci vorba unuia:

Ce folos că mănânc unt,
Dacă mă uit în pământ!
Mai bine sare
Și să mă uit în soare!

Un adevărat bărbat și soț nu va cere niciodată dela soția sa o muncă ce i-ar trece peste puterile ei trupești. Cu aceasta i-ar primejdui sănătatea, ce-i este atât de scumpă lui și casei sale.

Insfârșit soții cari își înțeleg bine rostul, vor pune toată grijă în creșterea copiilor lor, căutând să facă din ei oameni de omenie, cari să le înveselească tinerețele și să le mângâie bătrânețele.

Niște adevărați părinți, nu vor uita niciodată că cea mai mare podoabă a lor, sunt copiii buni.

Iată traiul ce trebuie să fie între soți, iată cum trebuie înțeleasă căsătoria!

Cei ce vor face așa, vor fi cu adevărat fericiți; iar când Atot puternicul îi va chema la el, ei vor putea zice cu sufletele mulțumite: «Acum slobozește, stăpâne, pe robii tăi în pace!».

P. Gh.



MOȘ ARHIP ȘI LENCA ¹⁾

(Din rusește)

Lenca se uită într'una la moșneag... Il văzù, cum îi clănțănese dinții și cum îi trenură capul... Bunicul căută ceva în sân uitându-se cu teamă în preajma-i... Lenca înțelese că bunicul său iar își are eugetul chinuit, ca și în împrejurarea care i se mai înfățișase cu eu câțva timp mai înainte la Taman... Simți că-l doare ceva... și se înfioră, aducându-și aminte de întâmplarea din Taman... Acolo... bunicul furase niște pânză dintr'o curte și fusese prins... Il batjocoriseră..., ba chiar îl și bătuseră... și după aceea îl alungaseră din târg..., cu toate că se înoptase... Și tare întunecoasă mai fusese noaptea ceea!... Se culcaseră amândoi pe nisip... pe țărmul unui bohoz... și toată noaptea marea mugise jalnic... Nisipul scârțâia, mișcat de valurile, cari-l tot frecău... Și... bunicul până'n zori o dusese într'un gemăt și tot se închina lui Dumnezeu, făcându-se hoț... și cerându-i iertare...

— Lenca!...

Lenca tresări, ca și cum l-ar fi lovit cineva pe umăr și se uită la bunicul său...

Fața-i uscată părea și mai costelivă... și mai vânătă... Tremură... Cazacul mergea înaintea lor..., la depărtare de vre-o cinci, pași, trăgând din lulea și învârtindu-și bățul...

— Uite... Na!... Aruncă-l în frunziș..., dar bagă de seamă, unde-l arunci..., pentru ca... să putem... să-l mai găsim... după aceea!... — șopti bunicul cu un glas, ce deabia se deslușea și... îndesându-se în nepotul său..., îi strecură în mână un sul de borfe...

Lenca se dete îndărăt, înfiorat de-o teamă, care-i umplu de frig tot trupul... înaintă spre gândul împreunat de un frunziș des...

¹⁾ Vezi No. 26.

Uitându-se cu luare aminte la spetele late ale cazanului, care-i ducea, — întinse mâna și, — după ce se uită o clipă, 'la ceea ce i se dăduse, — aruncă sulul în frunziș...

Dar ... rămase locului... uluit cu totul... Sulul, căzând, se desfășură și Lenca dete cu ochii de o broboadă cu flori care-i reaminti deodată fetița ceea, ale cărei plânsete nu mai încetău... Parcă o vedeă în fața lui, în carne și oase, făcând să piară ca prin farmec și cazacul... și tot ce-i înconjură... Sgomotul suspinelor ei iarăș răsună deslușit în urechile lui Lenca... și în fața lui... pe pământ... cădeau lacrămile limpezi, cari îi ascundeau întreaga lume și îi umpleau inima de un fior de gheață...

În starea asta se află, când intră în urma bunicului său în odaia primăriei, — unde auzi un sgomot înăbușit, pe care nu putu sau nu vră să-l înțeleagă și unde văzu ca printr'un nor, cum scuturan pe o masă mare tot cuprinsul traistei moșneagului... În căderea lor bucățile de pâine sunau încet și înăbușit... După aceea... capete multe..., cu șapei înalte... se plecară pe masă... Capetele și șepcele, — acuma păreau întunecate și mâniate, — acuma... se ridicau amenințătoare și înspăimântătoare, legănându-se par'că în mijlocul fumului, care le învăluia... Deodată... bunicul, bolborosind ceva cu un glas răgușit, se învârti ca sfârlează în mâinile a doi găligani...

— Nu-i drept, ce faceți, creștini pravoslavnici!... Sunt nevinovat. Martor mi-e unul Dumnezeu!..., — strigă moșneagul cu glas spart... Lenca căzu plângând pe dușumea... Il ridicară de jos îl așezară pe o laviță și începură să-i scoțoacească zdrențele, care-i acopereau trupșorul...

Deodată... totul se liniști... Sughiturile, care-i împiedecau răsuflarea, i se opriră în gâtlej..., mormăitul nedeslușit al bunicului încetă și el... și sgomotul glasurilor întăritate... pe neașteptate se potoli ca prin farmec...

— Minte Danilovna ceea... muierea dracului! .. — strigă cineva din mulțime... — și glasul ăsta întunecat și înfuriat izbi urechea lui Lenca...

— Da... deunde știți, că nu l-o fi ascuns undevă?... răcniră și mai tare alte câteva glasuri... Și odaia iar se umplu de țipete sălbatiche...

Lui Lenca i se părea că sgomotul ăsta îl izbește în cap, — că-i vine rău, — că-și pierde simțirile...

Și... deodată i se pără că se prăvălește într'o groapă mare și întunecoasă, ce se deschidea în fața lui, — prăpastie fără fund.

... Când își veni în simțiri, — se trezi cu capul pe genuchii bunicului, a cărui față, — aplecată asupra-i — părea și mai jalnică și mai zăpăcită ca altă dată... Din ochii lui oboșiți, cari clipeau într'una cu teamă, lacrimi mici și turburări îi șiroiau pe față și-l gădilau alunecându-i pe obraji și pe gât...

— Te simți mai bine, copilul meu?... Să plecăm de pe aci... Să plecăm!... Ne-au dat drumul..., blestemații!...

Lenca își ridică capul de pe genuchii bunicului și se așeză lângă el... I se părea că-și simte capul plin cu ceva foarte greu și se temeă să nu-i cadă de pe umeri... Și-l sprijini în mâni și începă să și-l legene gemând încetșor...

— Te doare capul, scumpul meu copilăș?... Rău ne-au mai chinuit... fiarele celea sălbatice! De-a pierit... un cuțit -- de și-a pierdut... vre-o fetiță... broboada... tot noi suntem de vină!... Fincă suntem cerșetori... suntem și hoți!... oh, Dumnezeu!..., ce nu-i pedepsești?...

Glasul pițigăiat al bunicului sgâria urechile lui Lenca... Simția că'n el s'aprinde ceva, care-l silește să se mai depărteze de de lângă bunic...

Se dete un pas îndărăt... și își pironi ochii pe fața bătrânului Arhip... I se pără că printre zbârciturile lui vede niște șerpi mici, scârboși și mincinoși, cari îl orbeau... Se înfiră și privi în juru-i... Se aflau la marginea satului sub umbra deasă, revărsată de crăcile strâmbe ale unui plop... Noapte sosisă... Luna se ridică scâldând întinderea nemărginită a stepei în refrângerile-i argintate și lăptoase —, o arată par'că mai mică decând părea ziua mai mică și mai tristă...

În zare, acolo unde stepa se unca cu cerul, se ridicau niște nori cari sbureau pe sus de tot, vrând să acopere luna și aruncând umbre groase pe pământ... Umbrele astea se 'nghesuiau unele între altele, se culcau pe jos, se târau încet și după aceea, deodată piereau ca aburul...

Dinspre sat venea sgomot de glasuri... și ici colo s'aprindeau lumini, care păreau că fac cu ochiul la stelă așa păreau de limpezi și de cruzi...

— Aide, scumpule! Trebuie să plecăm!..., — șopti bunicul.

— Să mai stăm... puțin!..., — se rugă Lenca...

Eră îndrăgostit de stepă... În mersu-i zilnic îi plăcea să se uite..., drept înainte..., acolo unde bolta cerului să reazimă pe pieptul întins al câmpului... Și într'acolo... își închipuia că vede orașe mari... ca'n povești... cu oameni așa de buni și de miloși...,

că nici odată n-ai avea nevoie să le ceri pâine..., ți-ar fi dat ei singuri... Și când stepa..., din ce în ce mai mai lată..., se desfășură înaintea ochilor lui și lăsa să să ivească... câte un târg... cunoscut..., ale cărui case și oameni... semănau cu tot ce le văzuse până atunci..., începea să se întristeze și se simțea atins de această înșelăciune... Iar a doua zi... stepa întinsă și pustie... iar se desfășură înainte-i și... iar începe să se gândească, că... departe... foarte departe... sunt alte orașe..., cu alți oameni... mai miloși decât ceștilalți...

Dus pe gânduri..., privea în depărtare..., colo... unde norii se iveau în zare... părea un fum ce iese din mii de coșuri, ridi-cându-se din același oraș închipuit, pe care... oraș închipuit, pe care... tare mult... ar fi dorit să-l vadă...

...Dar... gândul îi fu întrerupt de tusea seacă a bunicului... Lenca se uită la el... Sorbea aerul cu greutate... Fața-i eră scaldată 'n lacrimi... Luminat de lună și învăluit în niște umbre stranii ce-i cădeau pe zdrențe, pe șeapcă, pe sprâncene, chipul lui pocit, — cu ochii mari și holbați, cari luceau de o uimire ascunsă, — eră jalnic și groaznic... deșteptând în Lenca un simțimânt ciudat, care-l silii să se depărteze și mai mult de el...

— Ei..., bine!... Să mai ne odihnim puțin! Să stăm!..., — șopti moșneagul și zâmbind prosteste se pipăi la piept, căutând ceva...

Lenca își întoarse capul și ochii lui se ațintiră din nou în zarea depărtată...

— Lenca!... Micul meu Lenca!... Ia... te uită!..., — strigă deodată bunicul cu un glas plin de bucurie...

Și cu toate că tusea îl înăbușea, încovoindu-i trupul, întinse nepotului său ceva mare și strălucitor...

— E de argint..., argint curat... Face cinzeci de ruble!..., — șoșoi el... Mâinile și buzele-i tremurau de nesaț și de durere și toată fața i se sgârci...

— Ascunde-l repede!... oh, bunicule..., ascunde-l..., — se rugă Lenca uitându-se în juru-i...

— Ce ți-e, prostuțule?... Ți-e frică... scumpul meu copil?... Am tras cu ochiul pe fereastră..., l-am văzut spânzurat..., am pus mâna pe el..., l-am vârat în sân... și după aceea... l-am pitit... într'o tufă... Când ieșeam din sat..., m-am prefăcut că-mi cade șapca..., m-am plecat jos... și l-am luat... Oameni de pe aici... sunt... niște dobitoci!... Uite... și broboada... am luat-o!...

Și cu mâinile-i tremurătoare, bunicul scoase de sub zdrențe broboada și începuseră să se scuture..., ca să o poată vedea Lenca...

... O perdeă se dete la o parte din față ochilor copilului... și în închipuirea lui se desfășură următoarea priveliște... El și bunicul trec repede pe ulița satului..., ferindu-se de privirile trecătorilor... Umblă cu frică... și lui Lenca i se părea, că toată lumea e în drept să-i bată... să-i batjocorească..., să-i scuipe în față... gardurile, casele, copacii sunt învăluiți într'un nor și se legănă, ca scuturate de vânt... Glasuri vuese în văzduh... Nu grăește în față ochilor capătul drumului lor obositor..., nici pe unde ar putea ieși din sat nici câmpiile, cari înconjură satul..., căci toate sunt ascunse privirii lui de o grădină de case îndesate, cari par'că tremură, — acuma depărtându-se și rânjindu-le în față prin niște găuri întunecoase, cari sunt ferestrele... Și deodată la una din ferestrele astea răsună un glas limpede: „Hoților!..., hoților!... Pungașule!...” Și pe furiș..., Lenca trage cu coada ochiului și zărește la fereastră aceeași fetiță, pe care o văzuse plângând și pe care din tot sufletul lui ar fi vrut să o apere... Ea îi înțelege gândul și îi scoate limba, în vreme ce din ochii ei albaștri i-aruncă niște uitături căinoase, care-l înțeapă ca niște ace...

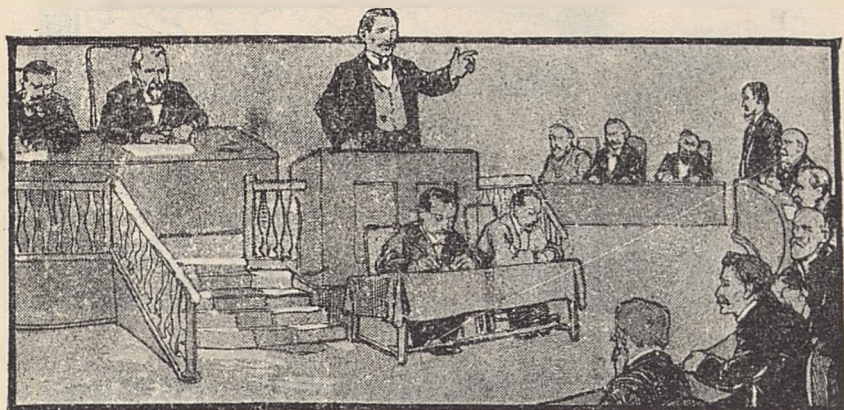
(Va urma).

M. Gorki.

Cu acest număr intrăm în a șaptea lună din anul al 14-lea al revistei; totuși un bun număr de abonați nu ne-au înaintat încă costul abonamentului. Rugăm dar cu insistență pe d-nii abonați, să ne trimită prin mandat postal micul cost al abonamentului și să nu ne mai expună la cheltueli cu trimiterea chitanțelor prin postă.

Credem că d-nii abonați își dau seama de sacrificiile ce facem, dând numeroase ilustrațiuni, tablouri colorate, hârtie bună, etc., toate numai pentru 5 lei pe an.

Administrația.



CORPURILE LEGIUITOARE

Senatul — La 22 Martie s'a început discuția răspunsului la adresa Tronului. După ce d. *Petre Misir* a citit proiectul comisiei, au vorbit în ședința aceasta d-nii *N. Xenopol*, și *Emil Lăzărescu*.

Camera. — In discuția proiectului de răspuns la adresa Tronului, începută în ziua de 25 Martie, au mai luat cuvântul d-nii *I. G. Duca*, *Gr. G. Cantacuzino*, *Tache Ionescu* și *Pascal Toncescu*.

La 21 Martie s'a adus în desbaterea Camerei **budgetul căilor ferate**. El se înfățișează, la venituri, cu o sumă de 90.155.600 lei, iar la cheltueli cu 59.100.000 lei, de unde rezultă un venit net de vărsat în tezaurul public de 31.055.600 lei.

După ce d. *E. A. Pangrați*, raportor, citește raportul său, se votează luarea în considerație. După câteva observațiuni ale d-lui *I. T. Ghica*, se votează în total proiectul cu 65 bile albe din 66 votanți.

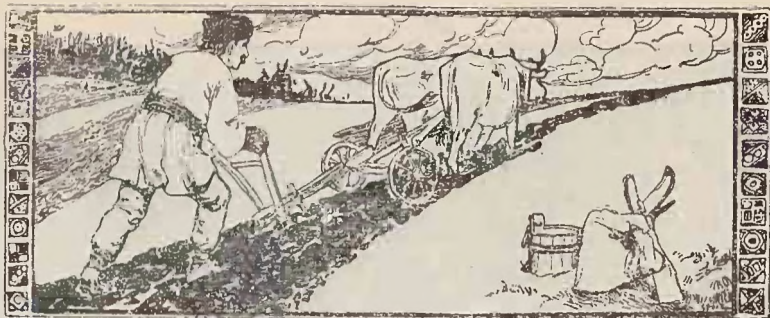
În aceeași ședință se votează deschiderea mai multor **credite** pentru diferite exerciții.

Se votează apoi proiectul de lege prin care se dă putere guvernului de a acorda până la 1 Aprilie 1912, **foloasele legii pentru încurajarea industriei naționale**, fabricelor cari s'au bucurat de prevederile acestei legi.

Vine la rând proiectul de lege pentru modificarea **art. 80 din legea electorală din 1907**. In acel articol se spune că primarii tuturor orașelor din țară, afară de București, nu vor putea să fie și membri ai parlamentului. Proiectul acesta stabilește că vor putea să fie deputați sau senatori și primarii din Craiova și Iași.

Proiectul e combătut de d. *St. C. Ioan* și susținut de d. *N. Bărbulescu*; se votează cu 59 voturi din 61 votanți.

In ședința dela 22 Martie s'a prezentat proiectul asupra „măsurilor ce trebuiesc luate pentru ieftinirea traiului“.



Lucrările agricole în luna Aprilie

Semănăturile de cereale cari nu s'au putut isprăvi în luna Martie, **trebuesc continuate cu multă iuțeală în această lună**, ca să nu fie făcute prea târziu, și astfel recolta lor să fie prea slabă, în raport cu munca depusă pentru semănatul lor.

Dintre cerealele cari se pot amâna până pe la începutul acestei luni, este **orzul**, care este o cereală tot atât de veche ca și grâul de toamnă. Orzul trebuie semănat în pământ roditor, ușor, bun și svântat de umezeala înmagazinată în pământ din timpul iernei. Orzul semănat într'un pământ prea tare nu poate da bune rezultate și trebuie semănat într'un pământ în care a fost semănat mai întâiu o plantă prașitoare, ca porumbul, fasolea sau altă plantă.

Dacă orzul se seamănă după porumb, locul se ară până ce n'a dat înghețul, primăvara se face a doua arătură și după aceea se seamănă orzul, prin împrăștiere sau în rânduri, puindu-se la hectar 125—160 litri; iar prin împrăștiere 200—250 de litri la hectar.

Ca neamuri de orz se seamănă *orzul de Hanna*, *Gavaler* și *orzoaică*. Aceste neamuri de orz se caută mai mult pentru fabricarea berei și a pâinei.

O altă plantă, după grâu, de care se ocupă mai mult agricultorii noștri este **porumbul**, fiindcă populațiunea satelor se hrănește mai mult cu mămiligă. În țara noastră când vara este mai umedă și mai caldă, porumbul dă rod mult, în acest caz, liniștea și traiul populației satelor este asigurat.

Pentru ca porumbul să facă rod mai mult, trebuie ca până la 23 Aprilie cel mai târziu, să fie semănat. De aceea, sătenii trebuie îndemnați și chiar siliți de autoritățile în drept, ca să-și facă semănăturile de porumb chiar de pe la 10 Aprilie dacă se poate, și a împiedică pe acei cari seamănă porumb după ce au recoltat rapiță. Acest lucru se poate vedea în multe comune de prin județele Vlașca și Teleorman.

Acest rău ar trebui stârpit din agricultura noastră cu orice chip, căci altcum se întinde din ce în ce mai mult, în dauna agriculturii și în slăbirea rodirei pământului.

Ca varietăți sau neamuri de porumb ce se pot semăna la noi în țară sunt: *porumbul comun, scorumnic, colțat sau dinte de cal, cincuantin și roșu portocaliu*. Porumbul crește și poate să dea mult rod în orice pământ, dacă este bine îngrășat și bine lucrat, pe lângă o vară mai umedă și caldă și o toamnă mai mult caldă și uscată decât prea umedă. După orice plantă, s'ar semăna porumbul, este bine ca prima arătură să se facă de toamnă, și a doua arătură înainte de semănatul porumbului. Semănatul se face prin aruncare sau în rânduri după plug ori cu mașina sau în cuiburi cu sapa, care este mai economică.

De obicei semănatul porumbului prin aruncare sau împrăștiere se face mai cu seamă în Moldova. La hectar se seamănă 50—60 kgr. Pentru semănatul în rânduri, dela 15—20 kgr. la hectar. După ce porumbul s'a semănat, locul se grăpează. Unii agricultori mai seamănă pe locuri fasole, cartofi, dovlecei și chiar cânepă, pentru sămânță. Acest lucru se poate vedea mai cu seamă în Moldova, Transilvania și chiar în alte țări.

Dovleacu! La noi în țară se seamănă dovleacu turcesc și românesc, numit și bostan, care se cultivă pentru hrana porcilor mai cu seamă, pe când cel turcesc se cultivă pe suprafețe întinse mai mult pentru hrana omului decât a animalelor. Dovleacu se seamănă în cuiburi, depărtate de 4—6 metri, punându-se în cuib câte 3—4 semințe.

Dovleacu dă roade mai bune în pământurile ușoare și bogate decât în acele tari și sărace.

Castraveții și pepenii dau roade multe și bune în pământurile bine lucrate și îngrășate, sau roditoare din firea lor precum și în locurile felinoase. Locul se ară odată toamna și primăvara înainte de semănat. Castraveții și pepenii se seamănă numai în cuiburi, depărtate de 1½ metri, punând în fiecare cuib câte 4 semințe cu vârful în jos. Sunt și unii cultivatori cari fac semănături prin aruncare, în acest caz, locul semănat se grăpează cu o grapă de măracini sau cu o grapă de fier întoarsă. E bine ca locul să se și tăvălugească. Când castraveții au răsărit sau când se sapă, se răresc cu mâna.

Sfecla și cartofii. Dacă aceste plante nu s'a semănat în Martie, se seamănă în această lună. Cartofii se seamănă după plug sau în cuiburi cu sapa. Depărtarea între cuiburi ca și între rânduri trebuie să fie dela 50—60 c. m. Tuberculele de mărimea mijlocie sunt cele mai bune de semănat. În fiecare cuib se pun câte 3—4 tubercule la adâncime de 10—15 c. m. Când cartofii se seamănă, nu trebuie să fie încolțiți, dacă le-a dat colții, aceștia trebuie rupți, și după aceea se

seamnă cartoful. Cătăimea de cartofi ce se seamănă la hectar este dela 20—24 hectolitri.

Hameiul la noi în țară crește în stare sălbatică. Aceasta dovedește că cultura lui se poate face cu folos în țara noastră, și rodul hameiului cultivat și întrebuințat la fabricarea berei, dă o bere mai bună. Hameiul, crește bine în pământurile lucrute bine și îngrașate cu băligar. Hameiul se înmulțește prin butași, cari se pun la o depărtare de 1,25 m.—1,50 m. În fiecare cuib se pun 3—5 butași, lungi de 8 c. m. și de grosimea unui deget.

În anul al II-lea i se pun prăjini lungi de 10—12 m., pe care să se poată urcă. Locul sădit cu hameiu trebuie arat peste vară cel puțin de 2 ori. Hameiul se poate semăna din Martie și până la 15 Aprilie st. v.

Cânepa se poate semăna dela 15 Martie st. v. și până la sfârșitul lunei lui Maiu. Când cănepa se seamănă numai pentru fuior, se seamănă la hectar 200 kgr. semințe; iar când se seamănă pentru fuior și sămânță, se seamănă 150 kgr. După semănat locul se grăpează bine și se poate acoperi pe deasupra cu pleavă sau cu băligar mai păios. Nefăcând această lucrare, semănătura trebuie păzită până ce cănepa a răsărit, căci altcum îi aduc mare rău vrăbiile și porumbeii.

În grădinile de pomi Se caută ca pomii să nu aibă omizi; de pe tulpină să curăță lăstarii cari au început să crească, ca și cei dați din rădăcină; în școala de altoit se continuă cu altoitul pomilor. Crăcuțele cele tinere cari au crescut de 10 c. m., se ciupesc la vârf, ca mugurii dintre foi să se poată preface în muguri de flori.

În grădinile de legume. Se seamănă soiurile de fasole, castraveți, pepeni, dovlecei, ca și alte zarzavaturi ce nu se pot semăna în luna Martie.

În podgorii. Se continuă cu lucrările viei.

Stupăria. Între 1—15 Aprilie, stupii se vizitează pentru a 2 oară. Această lucrare se face între orele 10—4 după amiază. La cei slabi li se dă de mâncare ca și în luna Martie.

Vitele de muncă. În această lună vitele trebuiesc bine hrănite cu fân, grăunțe, uruială și cu tărâte amestecate cu apă.

Caprele. În această lună fată caprele câte 2 iezi, care li lasă să sugă 6 săptămâni, dacă sunt destinați pentru prăsilă, altcum numai 2 săptămâni; după 2 săptămâni le dau de mâncare fân sau frunză mai crudă.

V. S. Moga.

Leac pentru tuse

Zahăr și albuș de ou bătut până se face spumă, și dat pe gât.

PAGINA GLUMEAȚĂ

PĂCALĂ ȘI ANOTIMPURILE



— Afurisită iarnă!

Dacă ar fi frigul ăsta în timpul verii ar fi ușor de suportat.



— Ce căldură!

Asta ar fi bună la iarnă căci ai putea suporta frigul mai ușor.

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Arătând la elevii mei câteva numere din revista d-voastră „Albina” și citind împreună bucăți din ele, au rămas foarte încântați de propunerea ce le-am făcut-o, ca să se aboneze cine poate. Aproape întreaga clasă ar fi dorit s'o aibă. Pe oricare îl auzeam „Și eu, d. o să m'abonez. Să cer la tata patru lei și să trimet”. Și au plecat acasă cu o mare bucurie „ca să ceară la tata 4 lei și să se aboneze la revista aia frumoasă”. Dupe amiază n'au mai venit de cât trei tot cu aceeași bucurie, singurii ce putură obține banii dela părinții — oamenii mai cu dare de mână. Ceilalți foarte abătuți. „Nu vrea tata domnule” mi-au spus. Atâta mi-au vorbit și-au prins a se uita înaintea, înainte ca după ceva drag ce se duce, se duce pentru a un mai veni nici odtaă.

Iată adresele celor abonați:

1. Eleva Dumitrescu Petra, cl. III-a primară;
 2. Frații Alexandrina și Const. Rădulescu, cl. III-a primară.
- Toți școala din com. Mavrodin-Teleorman.

Nic. A. Ionescu
învățător

Trimeteți pentru fiecare toate numerele dela început.

PAGINA COPIILOR

MONETA CALATOARE

Doriți să cunoașteți mijlocul de a scoate o monedă de sub un pahar fără să atingeți nici paharul nici moneta ?

Foarte ușor lucru.

Luati un pahar cu picior și puneți-l pe două piese de câte 10 bani; sub pahar puneți o monedă de 0,50 bani. Totul să fie pus pe o față de masă. Sgâriați lângă pahar fața de masă cu unghia și moneta de 50 de bani, prin salturi mici, încet încet, va ieși de sub pahar.



INFORMAȚIUNI

Inscrierile la examenele particulare de curs secundar, se primesc la ministerul instrucțiunii până la 30 Aprilie.

Cererile trebuie să fie însoțite de certificatul de absolvire al clasei anterioare și de recipisa doveditoare că s'a plătit taxa. Cererile cari nu vor fi însoțite de aceste acte, nu se vor lua în seamă.

Examenele vor începe la 1 Iunie a. c.

* * *

Cererile pentru înscrierea la examenele particulare de curs primar, se vor adresa revizoratului respectiv, când petiționarul va cere să depue examen de o singură clasă; iar când va cere să depue de mai multe clase, se va adresa ministerului instrucțiunii.

Aceste cereri vor trebui adresate în cursul luni Mai.

BIBLIOGRAFIE

A apărut No. 600 din Biblioteca pentru toți, editată de librăria Alcalay București, cuprinzând o lucrare a d-lui *Ovid Densușianu*, intitulată:

Traditii și legende populare. Prețul 30 bani.

GHICITOARE

UNDE E CÂINELE ?



Bietul vânător se întoarce plouat și nu știe ce s'a făcut câinele. Cătați-l.

LICITAȚIUNE

În ziua de 18 Aprilie 1911, ora 10¹/₂ a. m, se va ține la Eforie, Bulevardul Elisabeta, licitație publică cu oferte închise pentru închirierea pe termen de 3 ani, a următoarelor imobile:

A. Din București. (Palatul Băilor Eforiei)

Prăvălia No. 7, cu începere dela 23 Aprilie 1911, garanția provizorie lei 850.

B. Jud. Prahova. (Din Sinaia)

a) Pavilionul din pădure, cu începere dela 23 Aprilie 1911, garanția provizorie lei 60.

b) Magazinul No. 1 din parc, cu începere dela 23 Aprilie 1911, garanția provizorie lei 160.

c) Magazinul No. 4 din parc, cu începere dela 23 Aprilie 1911, garanția provizorie lei 160.

Supraoferte și oferte condiționale nu se primesc.

Condițiunile speciale precumși orice informațiuni, se pot lua la Eforie, Serv. Domenial, în toate zilele de lucru între orele 10¹/₂ — 12¹/₂ a. m.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 72 -- 83 din legea comptabilității publice.



„STEUA”

Societatea „Steua” lucrează pentru întinderea învățării în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

În acest scop publică și o bibliotecă populară, din care au apărut până acum următoarele cărți la câte 20 bani:

No. 1. *Din Țara Basarabilor*, de G. Coșbuc — un rezumat al Istoriei noastre naționale, dela colonizarea Dacilor până la Războiul pentru neațătare din 1877—78.

No. 2. *Folosele învățăturii*, de P. Dulfu — o descriere a stării de azi a sătenilor noștri în asemănare cu a celor din țările apusene și mijloacele de îndreptare.

No. 3. *Minunea vieții și cheia lumii*, de Th. D. Speranția — o povestire morală și instructivă.

No. 4. *Grădina de legume*, de Ioan Hășeganu — tratat de grădinărie.

No. 5. *Medicul poporului*, partea I, de Dr. I. Felix — povețe practice de igienă.

No. 6. *Amem cu ce să ne mândrim*, de T. Duțescu-Duțu — spicuri din Istoria și Literatura națională, cu îndemnuri pentru săteni la învățatură.

No. 7. *Medicul poporului*, partea II, de Dr. I. Felix — povețe pentru păstrarea sănătății.

No. 8. *Biserica Ortodoxă Română*, de I. Michălcescu și Victor Puiu — explicațiuni asupra slujbei bisericești și a picturilor morale din Biserică.

No. 9. *Ștefan-cel-Mare*, de Alex. Lepădatu — povestire populară a faptelor și răsboaelor purtate de Marele Domn al Moldovei.

No. 10. *Ce se poate învăța dela un drum lung*, de Dr. I. Simionescu — povestiri însoțite de exemple din viața sătenilor din țări străine, spre a folosi ca pildă țăranilor noștri.

No. 11. *Comoara Dorobanțului*, de Mihail Sadoveanu — pildă despre un om rău năvălit și stricat din cauza beției, care, în urma unor întâmplări, s'a îndreptat pe calea cea bună, devenind un gospodar de frunte în satul său.

No. 12. *La Răscruci*, de I. Slavici — povestire morală cu pilde cum trebuie să se poarte omul în societate și cum să iubească pe Dumnezeu.

No. 13. *Domnul Tudor din Vladimiri*, de N. Iorga — schiță biografică amănunțită despre Tudor Vladimirescu.

No. 14. *Pământul și Țara noastră*, de Aldem — o schiță geografică și economică a României.

No. 15. *Românii de peste Carpați*, de I. Russu Șianu — studiu statistic.

No. 16. *Românii și Dacii*, de Dr. I. Lupaș — povestire populară, despre luptele dintre Romani și Daci și despre obârșia și alcătuirea poporului românesc.

No. 17. *Satul Grivițz*, de N. Rădulescu-Niger — povețe despre agricultura și gospodăria sătenilor.

No. 18. *Cum ne putem feri de boalele molipsitoare*, de Doctorul Urechă — lămuriri și sfaturi folositoare și trebuitoare tuturor pentru buna îngrijire și păstrarea sănătății.

No. 19. *Superstițiunile păgubitoare ale poporului nostru*, de George Coșbuc.

No. 20. *Antim Ivireanul*, de N. Dobrescu — schiță despre viața acestui vlădică, care a fost unul din cei mai însemnați, de cari am avut parte în trecut.

No. 21. *Cântece voinicești și ostășești*, alese din colecțiile culese de d-nii învățători Rădulescu-Codin, St. Tuțescu și S. T. Kirileanu.

No. 22. *Amintiri și schițe*, de Em. Gârleanu.

Societatea a scos și următoarele 5 tablouri în culori, executate artistic pe hârtie crom:

	Bani
Portretul M. S. Regelui României	0.50
„ „ Reginei României	0.50
„ „ A. S. R. Principelui Ferdinand	0.50
„ „ „ „ Principesei Maria	0.50
„ „ „ „ lui Ștefan cel Mare, Domnul Moldovei	0.50

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *inscriere ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dintâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

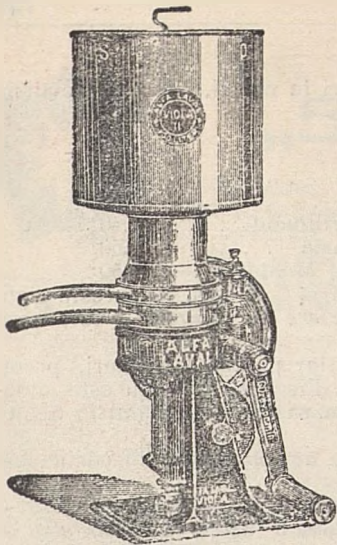
În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul: *Președinte*, Ion Kalinderu, *Membbru al Academiei Române*.— Alex. Lepădatu. — *Administrator și casier*. Spiru C. Haret, *fost Ministru și profesor universitar*.— *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*.—*Membrii*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*.—*Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor, fost inspector școlar*.

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite (urmare)

N. Ispas (Clondiru, Buzău), 1 leu; I. I. Teodorescu (Vintilă-Vodă, Buzău), 1 leu; Gheorghe Ionescu (Găvănești, Buzău), 1 leu; Șt. Cernătescu (Gura Sărății, Buzău), 1 leu; Vasile N. Oanceșcu (Beciu, Buzău), 1 leu; Atanase Z. Popescu (Banița, Buzău), 1 leu; D. Popescu (Dara, Buzău), 1 leu; C. Georgescu (Jugureni, Buzău), 1 leu; N. Teodorescu (Breaza-Greceanu, Buzău), 1 leu; D. Sburlău (Buzău), 1 leu; Dr. Cyru Iliescu (Loco), 2 lei; Dim. Tasse Eliad (Loco), 2 lei; Diamandi Manole (Loco), 2 lei; Dim. Simionescu Râmnic (Loco), 1 leu; Dim. V. Filoti (Loco), 2 lei; Dim. Em. Frunzescu (Loco), 2 lei; Comanda I. Coandă (Loco), 2 lei; Panait Ionescu (Loco), 2 lei; N. Atanasescu (Loco), 2 lei; General C. Ciuflea (Loco), 2 lei; Negri N. (Loco), 2 lei; Olchouski Ștefan (Loco), 2 lei; C. Bas. Brâncoveanu (Loco), 2 lei; D-na Elena Crăiniceanu (Loco), 2 lei; Ion Urziceanu (Loco), 2 lei; P. Ghițescu (Loco), 2 lei; Nicolae Păslaru (Cașin, Bacău), 2 lei; V. Dobreanu (Onești, Bacău), 2 lei; C. Păslaru (Gevrenii, Bacău), 1 leu; Iova Ariton (Bacău, Bacău), 1 leu; v. B. Rugină (Hergești, Bacău), 1 leu; I. Cerghiee (Căiuț, Bacău), 1 leu; I. Popa (Părgărești, Bacău), 1 leu; N. Vlasie (Filipești, Bacău), 1 leu; Gh. Pușcariu (Filipești, Bacău), 1 leu; G. Costică (Tețcani, Bacău), 1 leu; N. Măciucă (Oneșii, Bacău), 1 leu; Gh. Chirnoagă (Podu, Bacău), 1 leu; Lucreția Bădescu (Tg. Frotuș, Bacău), 1 leu; C. G. Ungureanu (Groseni, Bacău), 1 leu; I. Zernescu (Gropi, Bacău), 1 leu; C. Bobârnac (Răcăciuni, Bacău), 1 leu; Zamfir Vâlcu (Păuceși, Bacău), 1 leu.

(Va urmă).



Depozit general pentru România de mașini și unelte, inginer Marcus & Berlescu, București, str. Doamnei 21. „Lăptării model“ din renumitele Fabrici:

ALFA-SEPARATOR

din

Stockholm, Paris, Berlin, Viena, Budapesta

și din fabrica

Bergedorfer Eisenwerk, Soc. anom.
Bergedorf

Se găsesc în permanență în depozit:

Separatoare Alfa-Laval, putinele de unt, mașini și scânduri de frământat untul, încălzitoare și recitoare de lapte, câni și bidoane, aparate pentru controlul și analiza laptelui, forme de unt, hârtie pergament, etc.

Unelte pentru creșterea vitelor, trocare, sonde, foarfeci de tuns, mărci de urechi pentru însemnat vitele, lanțuri speciale, etc., aparate pentru clocirea artificială și creșterea păsărilor.

Toate mașinile necesare pentru instalațiuni de Lăptării cu aburi. Mașinile Alfa-Separator sunt singurele adoptate de către toate lăptăriile Domeniilor Coroanei, de către lăptăriile cooperative sătești, de „Lăptăria București“ și de toate lăptăriile mai mari din țară. La cerere se trimite gratuit *catalogul*.

PURGEN

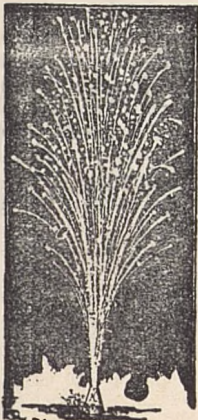
CU RENUME UNIVERSAL. Recomandat de medici în toată lumea pentru adulți și copii cât de mici. De o eficacitate absolut sigură, singurul contra *constipațiunii, congestiunii și migrenii*, plăcut la gust, nu produce colici și n-are efecte rele asupra organismului.

— Cel mai economic, cutia cu 25 purgative lei 1.50 —

Rugăm a se refuza pastilele cari nu vor avea această

**PURGEN
BAYER**

inscripție, căci sunt false, vătămătoare și produc colici



ARTIFICII

splendide, de un efect grandios, Importate dela o renumită fabrică din Anglia

LAMPIOANE

foarte frumoase și durabile în diferite colori și forme

GHIRLANDE, CONFETTI, SERPENTINE, ARTICOLE DE TOMBOLĂ

și toate articolele pentru

SERBARI DE VARA ȘI PETECERI CĂMPENEȘTI

FILIP LINDENBERG

BUCUREȘTI, Strada Smârdan, 15

www.dacoromanica.ro